

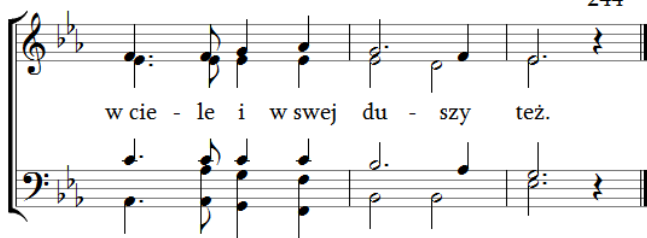
244

1. Dzień hań - by, znie - wag, krzy - wdy,

bó - lu, mę - ki, dzień pe - łny stra - chu,

dzień nie - do - li, łez. Ty Pa - nie Je - zu,

wte - dy z Bo - żej rę - ki, cie - rpią - łeś

2. Ludzkiej litości wyglądałeś wszędzie,
kto w Twoich cierpień głębię wczuје się?
W czas Twojej śmierci, kto przy Tobie będzie?
Nikogo serce nie znalazło, nie!
3. Cierpiałeś sam, nikt nie mógł Cię pocieszyć,
gdy wróg się sycił hańbą męki Twojej.
Szydzono, drwiono aby Cię ośmieszyć
a w sercach krył się mrok natury złej.
4. W pokorze trwałeś wierny Bogu swemu,
Ty dzieło Ojca wypełniłeś tam
i powierzyłeś ducha swego Jemu,
Ty w grób i śmierć poszedłeś za nas sam.
5. Niech Tobie brzmi dziś hymn należnej chwały,
bo dzieci swoich wroga Tyś moc zmógł.
Do nóg więc Twoich pada lud dziś cały,
to Ciebie Panie tak wywyższył Bóg!